

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii WHiDK

Kierunek:

Historia

Poziom:

studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Seminarium

(Seminar)

Nazwa szczegółowa przedmiotu:

seminarium magisterskie z historii najnowszej i historii kultury

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot podstawowy i kierunkowy

Przedmiot obieralny:

tak

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:

ćwiczenia: 30 godz.

Punkty ECTS:

ćwiczenia: 8

Forma zaliczenia:

ćwiczenia: zaliczenie bez oceny

Prowadzący:

ćwiczenia: ks. prof. dr hab. Jan Szczepaniak; Jakub Sadowski;

Koordynator sylabusu:

ks. prof. dr hab. Jan Szczepaniak

Sylabus dostępny w ramach:

- [Seminarium](#) [na kierunku:] [Historia](#) (H), studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne, I rok, semestr zimowy
 - [prowadzący ćwiczenia:30h/z/8ECTS]: ks. prof. dr hab. Jan Szczepaniak;
 - [prowadzący ćwiczenia:30h/z/8ECTS]: Jakub Sadowski;
- [Seminarium](#) [na kierunku:] [Historia](#) (H), studia drugiego stopnia (magisterskie uzupełniające), stacjonarne, II rok, semestr zimowy

- [prowadzący ćwiczenia:30h/z/8ECTS]: ks. prof. dr hab. Jan Szczepaniak;
- [prowadzący ćwiczenia:30h/z/8ECTS]: Jakub Sadowski;

Wymagania wstępne:

Posiada wiedzę i umiejętności dotyczące metodyki pracy naukowej i metodologii historii uzyskane w trakcie dotychczasowych studiów.

Cele:

Zasadniczym celem zajęć seminaryjnych jest przygotowanie przez uczestników pracy dyplomowej (licencjackiej, magisterskiej lub doktorskiej). Pomocą w pracy indywidualnej jest kształcenie na zajęciach umiejętności analizy źródeł, syntezy pozyskanych informacji oraz warsztatu redakcyjnego (zasad konstruowania pracy naukowej). Dzięki konsultacjom i dyskusjom nad planami pracy oraz przygotowanymi tekstami uczestnicy doskonalą wspomniany warsztat naukowy.

Treści kształcenia:

Zajęcia seminaryjne składają się z trzech bloków.

T_1. Pierwszy dotyczy zajęć metodologicznych, gdzie omawia się problemy związane z przygotowaniem pracy i kształci się warsztat redakcyjny.

T_2. Drugi dotyczy ćwiczenia umiejętności posługiwania się podstawową dla historyka metodą syntezy i analizy.

T_3.

Trzeci, to spotkania z zaproszonymi gośćmi, które mają poszerzyć wiedzę uczestników oraz stanowić podstawę do debaty na współczesne tematy społeczne i polityczne, ściśle związane z zagadnieniami historycznymi. Zaplanowane są również zajęcia poza uczelnią, w muzeach i zabytkowych obiektach.

Efekty kształcenia:

WIEDZA:

Ew_1. Doskonali na poziomie operacyjnym wiedzę o warsztacie naukowym historyka, w tym na temat: najważniejsze

czasopisma naukowe, repertoria bibliograficzne, inwentarze archiwalne i biblioteczne, informatyczne zbiory danych. Posiada elementarną wiedzę z zakresu metodologii historii (K_W04).

Ew_2. Zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury (źródła historyczne, dzieła literackie, teksty kultury) (K_W09).

Ew_3. Zna obowiązujące zasady korzystania z dorobku naukowego innych badaczy i ich przywoływania. Zna aktualne obowiązujące prawo autorskie w zakresie ochrony własności intelektualnej oraz zasady etyki pracy naukowej. Zna zasady korzystania z produktów informatycznych. (K_W10).

UMIĘTNOŚCI:

Eu_1. Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować oraz uogólniać informacje z wykorzystaniem różnych źródeł (K_U01).

Eu_2. Potrafi posługiwać się krytyką zewnętrzną i wewnętrzną źródeł historycznych (K_U02).

Eu_3. Posiada umiejętności merytorycznego argumentowania, z wykorzystaniem poglądów innych autorów oraz formułowania wniosków (K_U05).

Eu_4. Posiada umiejętności przygotowania typowych prac pisemnych w zakresie historii, dotyczących zagadnień ogólnych i szczegółowych (K_U07).

Eu_5. Posiada umiejętności przygotowania wystąpień ustnych, dotyczących zagadnień ogólnych i szczegółowych (K_U08).

KOMPETENCJE (POSTAWY):

Ek_1. Potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role (K_K02).

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M_1. Wykorzystuje się przede wszystkim metody aktywizujące, szczególnie metodę seminarium oraz dyskusji problemowej.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

W_1. Podstawowym warunkiem uzyskania zaliczenia jest uczestnictwo w seminariach (w każdym semestrze student może opuścić trzy spotkania).

W_2. W przypadku seminarzystów przygotowujących pracę dyplomową dalszym warunkiem zaliczenia semestru zimowego jest: przedstawienie tematu rozprawy, spis literatury i planu pracy.

W_3. Seminarzyści pierwszego roku studiów uzupełniających uzyskują zaliczenie semestru zimowego po przedstawieniu tematu pracy, spisu literatury oraz przyjęciu planu pracy. Warunkiem zaliczenia letniego semestru jest dokonanie zaplanowanej kwerendy archiwalnej (w przypadku rozległych prac) lub przedstawienie pierwszego rozdziału pracy.

W_4. Warunkiem uzyskania zaliczenia dla seminarzystów drugiego roku studiów uzupełniających do magisterium jest przedstawienie w zimowym semestrze kolejnego rozdziału pracy, a w letnim semestrze całej pracy gotowej do obrony.

W_5. Warunkiem zaliczenia seminarium dla doktorantów jest wykazanie się w ciągu semestru postępem w kwerendzie archiwalnej i bibliotecznej lub redakcji pracy.

Lektury podstawowe:

Lektury uzupełniające:

Listę literatury pomocniczej przygotowują do każdego zajęcia bloku drugiego wskazani uczestnicy seminarium.

Uwagi: